

Een vlucht patrijzen

‘Als korte vleugels klapperen, scheren over het vlakke land’. Zo begint een gedicht van Frits Knibbeler, stammend uit een tijd dat de patrijs nog een algemene standvogel was van het boerenakkerland. Die tijd is helaas al tientallen jaren voorbij. Sinds de jaren 70 is de patrijs dramatisch in aantallen achteruitgegaan. De schaalvergroting in de landbouw en het intensieve gebruik van de grond en van pesticiden om insecten en onkruid te bestrijden zijn daar debet aan. Ruig begroeide plekjes waar de patrijs graag veilig zijn nest bouwt, zijn vrijwel verdwenen. De insecten die de kuikens als voedsel nodig hebben, zijn er steeds minder. En voor volwassen patrijzen is er onvoldoende voedsel om de winter door te komen. In de Nieuwe Warande zijn allerlei maatregelen erop gericht om vestiging van de patrijs aantrekkelijk te maken. En met succes! Voor het tweede jaar op rij is een koppeltje patrijzen tot broeden gekomen en heeft er jongen voortgebracht.

Patrijzen zijn bodembroeders die hun nest het liefste in dichte vegetatie maken. Volwassen patrijzen eten vooral plantaardig voedsel zoals scheuten van kruidachtigen en zaden.

Patrijzenkuikens eten alleen maar eiwitrijke insecten. Zij zijn dus afhankelijk van kruiden- en bloemenrijke vegetaties en graslanden die veel insecten aantrekken. Sinds een aantal jaren tref je in de Nieuwe Warande, door de gemeente, ingezaaide kruidenrijke akkerranden en kleine percelen aan die zo op prijs gesteld worden door de (jonge) patrijzen. Als patrijzen groter worden leveren deze randen en perceeltjes ook in de winter het broodnodige voedsel in de vorm van allerlei zaden.

